

2012

Untitled

Divyu Gunasekaran
University of Massachusetts Amherst

Follow this and additional works at: <https://scholarworks.umass.edu/mot>

 Part of the [Fiction Commons](#), [Illustration Commons](#), [Photography Commons](#), and the [Poetry Commons](#)

Recommended Citation

Gunasekaran, Divyu (2012) "Untitled," *mOthertongue*: Vol. 18 , Article 12.
Available at: <https://scholarworks.umass.edu/mot/vol18/iss1/12>

This Multilingual Prose is brought to you for free and open access by ScholarWorks@UMass Amherst. It has been accepted for inclusion in mOthertongue by an authorized editor of ScholarWorks@UMass Amherst. For more information, please contact scholarworks@library.umass.edu.

MOTHER TONGUE SUBMISSION :

① என் வீட்டை விட்டு பறக்கவேண்டிய கட்டாயம் என்னவோ? தேசம் விட்டு தேசம் சென்று பிணைக்க வேண்டிய காரணம் என்னவோ? வாழ்க்கை தரம் உயர, அறிவற்றால் பெருக, வாழ்க்கையை கிணம் பூசினால் பல்லங்களை உணரவோ? அடியிலும் வீட்டை விட்டு கிணம்பூசினால் பூசு எண்ணம், அணி இறுவரை என் எவ்வாறுமாக இருந்த இவ்விடத்திற்கு திரும்புவோம்? திரும்பினாலும் இத்திரிசையை மீண்டும் உணர இயலுமோ? (பிரதயாஜி எண்பது உண்மை).

② உயர்வான வந்தேன், இடையில் நிறுத்தினார்கள் என் வேகமான மாற்றத்தை. ஆதிமாவிலிருந்து ஐயோயாவிற்கு வந்தேன் என்று விடும்படி பிரம்மாண்டமும் என்னுள் அங்கு கிணம் நான் அமெரிக்கா செல்ல உதவும் புத்தக விமானம் கிணம்பு திரும்பும் இடத்திற்கு நானே சரியாக போய் சென்றேன். பெருமை. புத்தகம் பெரும் அன்றும் பூசு மணிநேரம் இருக்க, அதற்கான பூசு சுவாசியமான புத்தக கோணியிலும், பயமாகவும் இருந்தது.

③ வந்தேன் சென்றேன் என் இறுதி இறுப்பிடத்திற்கு. கிணம் வாழ்க்கை பூசுக்கொண்டதான் இருக்கின்றது. தனிமையாக இவற்றை கமனிதக் கற்றுக்கொள்கின்றேன். பெரு மானங்களைத் தூண்டி செல்லவேண்டிய வழி தெரிவிக்கிறது. பயணம் தொடர், என் நம்பிக்கை -யை திடப்படுத்தி செல்கின்றேன். உடன் உணவை அணைவார்க்கும் இவ்வேண்ணங்கள் பூசும் என்று நம்புகின்றேன். வருவான் சென்றேன் நம்புகின்றேன் தனிமையாக இவ்வை எல்லாம் சென்றே தனித்தனியாக உணவ்களைத் தந்திப்போம்.

④ நம்பிக்கை, விடாமுறுத்தி.....
 சுவப்பொருளும் நம்பும் அண்டத்தின்
 நம்பமப்போல பூசு பூசு.....
 என் என் சுவப்பொருளும் நம்பும்

கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். நாமும் 'பின்பிவாடுவார்களும்' கற்றுக்கொள்
-க்கின்றோம்.

இந்திவையை அடைய நான் பாக்கியம் செய்திருக்
-கின்றேன். ரு

(5) நான், நீ, நாம் இங்கு இருப்பது விபத்தன்று,
விதியாகும் (destiny), அதற்கு நாம்
கூடமைப் படப்படுக்கின்றோம்

இது என் எண்ணம்; → பின்பிவா, மாறு கருத்துக்களோ
இருந்தால் (இருக்கவேண்டும்!) அவற்றை வறவேற்கின்றேன்

→ The above submission is in my mother tongue
TAMIL' one of the regional languages of South Indian
State of TAMIL NADU.

COUNTRY → INDIA.

Translation into English?

① Why should I fly from my house? ^(home) What compelled me to leave my country for another? To improve or expand my knowledge & experience and to improve my standard of living? To know what life is? Though these reasons were solid & decided, when I was about to leave my home on the day of the flight, I had thoughts, reflections on whether my life will be the same again...
----- Will I be able to regain those relief this part of life where I spent in the warmth & security of home with parents to take care of me. (Not possible is the truth, which came to me as a rude shock of reality)

② I crossed oceans, and was stopped in the midst of my fast transit. I leaped from Asia to Europe → the thought was thrilling (my maiden voyage). The fact that I found my way to the connecting flight through the terminal was a ~~small~~ ~~accomplish~~ no mean accomplishment on my part. While I was in the waiting room, looking through the glass walls at the azure sky, future loomed ahead as a frightening & intriguing mystery.

③ Finally reached my destination → 'America!'

Even here life has the same shades (lives of people, I observed here). They are people with same dreams & aspirations. I am learning to meet the challenges life throws at me. 'Hope & Perseverance'.

are my constant friends. I believe, I am not alone, even you, ~~and~~ we, us are facing having the same reflections.

④ I believe every one of us are a part of a grand design. Each one is a reflection of some big abstract that I am a part of, so I should learn from every person, to understand ~~what~~ my existence. I am blessed & so are you.

⑤ We are here by destiny & not by chance! & we are obliged to fulfill our promises.

-- → these are my thoughts, alternate opinions, faults, criticism... if there (am happy & honoured for ur time) they are welcome.

mothertongue.Complite@gmail.com

(1) Why should I fly from my house? What compelled me to leave my country for another? To improve or expand my knowledge and experience and to improve my standard of living? To know what life it? Though these reasons were solid and decided, when I was about to leave my home on the day of the flight, I had thoughts, reflections on whether my life will be the same again.

...Will I be able to relive this part of life where I spent in the warmth and security of home with parents to take care of me? (Not possible is the truth, which came to me as a rude shock of reality)

(2) I crossed oceans, and was stopped in the midst of my fast transit. 'I leaped from Asia to Europe' → the thought was thrilling (my maiden voyage). The fact that found my way to the connecting flight through the terminal was no mean accomplishment on my part. While I was in the waiting room, looking through the glass walls at the azure sky, future loomed ahead as a frightening and intriguing mystery.

(3) Finally reached my destination → 'America!'

Even here life has the same shades (lives of people, I observed here). They are people with same dreams and aspirations. I am learning to meet the challenges life throws at me. 'Hope and Perseverance' are my constant friends. I believe, I am not alone, even you, we, us are having the same reflections.

(4) I believe every one of us is a part of a grand design. Each one is a reflection of some big abstract that I am a part of. So I should learn from every person, to understand my existence. I am blessed and so are you.

(5) We are here by destiny and not by chance!
We are obliged to fulfill our promises.